

Dragi gospod Doropoljski!

Tudi jaz sem naročen na »Zvonček«. Le-
tos že četrtič. Čitam ga jako rad, posebno
planinske pripovedke g. Josipa Vandota.
Hodim v VI. raz. osnovne šole v Velikih
Laščah. Tik šole je naša hiša.

Velike Lašče so krasen kraj na Dolenj-
skem. Drugič Vam pišem kaj več.

Z odličnim spoštovanjem

Vaš »Zvončkar«

Aleksander Škulj.

Odgovor:

Ljubi Aleksander!

Planinske pripovedke Josipa Vandota so
v resnici lepe. Pisatelj nam ne pripoveduje
samo o živih, pisanih dogodkih, temveč
nam slika obenem lepoto našega gorskega
sveta, da se nam vedno bolj vžiga in po-
glablja ljubezen do naše krasne domovine.
— Velike Lašče so lep kraj. Ali ne stoji
pred cerkvijo spomenik, ki so ga postavili
znamenitemu pisatelju in pesniku? Kdo je
ta mož?

Velecenjeni g. Doropoljski!

Danes se prvič oglašam v Vašem kotičku.
Komaj prvo leto imam naročen »Zvonček«,
ki ga jako rad čitam. Najbolj mi ugaja
povest o Kocljevi osveti. Najrajši pa pre-
biram Vaš kotiček. »Zvonček« mi tako
ugaja, da ga želim vedno imeti, ker je v
njem dosti lepega. Tudi dosti mojih so-
učencev in součenk je, ki imajo naročen
»Zvonček«. Obiskujem 2. oddelek II. raz-
reda grlinške državne osnovne šole. V šoli
mi ugajajo vsi predmeti, najbolj pa račun-
stvo. Prosim Vas, da tudi moje pismo pri-
občite v svojem kotičku.

Srčne pozdrave Vam pošilja

Alojz Flegar.

Odgovor:

Ljubi Alojz!

Najbrže bi bilo Tebi in še marsikomu
najbolj ustrezno, ako bi »Zvonček« izha-
jal vsak dan. No, le počasi! S takim časo-
pisom, ki ima podobe, je težavna stvar, ker
je treba zanj mnogo novcev in ker pro-
vzroča mnogo drobnega dela, ki ga nihče
ne vidi in pravilno ne ceni. Zato moramo
biti že zadovoljni s tem, kakor je. Ko pa
boš Ti velik in imeniten možakar, se uteg-
nejo razmere izpremeniti po Tvoji želji.
Bog daj!

Velecenjeni g. Doropoljski!

Tudi jaz se Vas drznem nadlegovati.
Sedaj sem že tretje leto naročnica Vašega
lista. Ko ga dobim, ga vedno z veliko
vnejo prebiram. Stara sem 11 let. Hodim
v V. razred osn. šole v Laškem. Najljubši
predmeti so mi: računstvo, spise in petje.
Ljubim kralja in domovino. Žalostna sem,
kadar se spomnim neosvobojenih bratov in
sester. Da bi jim le kmalu zasijalo sonce
svobode!... Ako mi dovolite, se oglasim
še večkrat. Prosim, ako me uvrstite med
svoje koticarje.

Pozdravlja Vas

Radislava Kolškova.

Odgovor:

Ljuba Radislava!

Trst, Gorica, Gospa Sveta,
Adrije cvetoči raj,
vam prisega je zapeta:
naša last ste vekomaj!

Spoštovani gospod Doropoljski!

Naročena sem že drugo leto na »Zvon-
ček«, ki mi jako ugaja.

Rojena sem bila v vojnem času leta 1915. v Trstu, kjer se nam je slabo godilo.

Odkar so Italijani mesto Trst zasedli, smo se izselili v Jugoslavijo, kjer se počutim srečno.

Prosim, vpišite tudi moje pismo v kotichek.

Pozdravlja Vas

Elza Topolnikova,

učenka V. razreda v Račjem pri Mariboru.

Odgovor:

Ljuba Elza!

Verjamem, da se vam je med vojno slabo godilo. Takrat smo morali čvrsto pritiskati pasove, da se nam ni od gladu videlo skozi telo. Danes je dobro — gotovo tudi Tebi, čeprav se ti toži po Trstu, ki mu pa sedaj ne cvetó rožice, čeprav ima drugega gospo darja. Vendar pa ni težko uganiti, čigav je pravzaprav Trst in čigav bo, ko se boš zopet lahko preselila vanj.

*

Spoštovani gospod Doropoljski!

Zdaj, ko sem tudi jaz naročnica »Zvončka«, sprejmite, prosim, nekoliko mojih vrstic. Sem učenka V. razreda osnovne šole.

Imamo jako dobro gospodično učiteljico, po imenu Laznikovo, ki nas uči mnogo lepega in koristnega.

Ljubo mi je vse učenje zato, ker se človek nikdar preveč ne nauči.

»Zvonček« se mi je jako priljubil, zato Vas prosim, priobčite to pismo v svojem cenju, koticčku.

Vljudno Vas pozdravlja

Pavla Marčičeva,

učenka V. razreda v Hrastniku.

Odgovor:

Ljuba Pavla!

Le čuj pametno deklico, sem vzkliknil, ko sem prečital Tvoje pismo: Človek se nikdar preveč ne nauči! — To je moška in resna beseda! Šola je učilnica, ki nas pripravlja za resnično življenje. Blagor onemu, kdor je usposobljen zanje, da se more pošteno preživljati, ohraniti svoje telesno in duševno zdravje, ohraniti dobro voljo in biti svojim rojakom v podporo in pomoč!

*

Velecenjeni gospod Doropoljski!

Tudi jaz sem naročnica Vašega »Zvončka« komaj prvo leto. Nestrpnost sem ga

čakala. Najrajša prebiram povesti. Hodim v peti razred osnovne šole pri Veliki Nedelji. Naučila sem se že marsikaj lepega. Z veseljem se učim vseh predmetov. Najbolj me veseli petje. Imamo jako dobrega učitelja. Posebno mi ugaja Vaš cenjeni kotichek.

Lepo Vas prosim, ako bi moje pisemce priobčili v svojem koticčku. Drugič mnogo več, ako mi dovolite.

Pozdravlja Vas

vdana učenka

Milena Kosijeva,

Lunovec 38.

Odgovor:

Ljuba Milena!

»Veselega srca vesela pesem je najlepši znak.« — Tako stoji nekje zapisano — in res je tako! Zato le veselo prepevaj, kolikor Ti dovoljuje grlo in srce. Prepevaj naše lepe narodne in umetne pesmi, da bo odmeval hrib in dol in da bo vedel ves svet, da je nekje ptičica — pevkica v zelenem gaju, ki se piše za Mileno Kosijevo!

*

KOTIČKOV ZABAVNIK.

Mladi risar.

Priobčil V. Jordan.

